

indsats, eksempelvis jordrensning, kloakrening, naturgenopretning osv.

Vi har støttet hjemmeserviceordningen, men mener fortsat, at der er mere perspektiv i at bruge vore sparsomme ressourcer til presserende opgaver på det grønne område frem for til privat rengøring.

Vi vil foreslå en indsats på boligområdet. I stedet for parcelhusejernes standardfradrag bør vi genindføre og udbygge ordningen med tilskud til dokumenterede vedligeholdelsesudgifter.

Der er behov for en ekstra indsats på plejehjems- og ældreboligområdet.

Der er brug for en offensiv erhvervspolitik med støtte til iværksættere.

Der er brug for en ekstra indsats på børnepasningsområdet og på ældreområdet. Det er fortsat vanvittigt at bruge mellem 20 og 30 mia. kr. på passiv understøttelse, samtidig med at en række omsorgsopgaver ikke bliver løst. Jeg kender her indvendingen fra de borgerlige partier, hvor man siger, at SF jo vil løse arbejdsløsheden ved blot at ansætte flere i den offentlige sektor. Svaret er nej, det er ikke vores politik. Men de pågældende borgerlige skylder os at forklare, hvordan de vil bekæmpe arbejdsløsheden effektivt uden også – også – at satse på bedre offentlig service.

Det er nødvendigt med en bedre fordeling af arbejdet. Establishmentet afviser at diskutere kortere arbejdstid, men vi vil fortsat gøre det, fordi det er nødvendigt, og det er nødvendigt fortsat at have orlovsordninger, en efterlønsordning og andre tiltag, der fordeler arbejdet til glæde både for dem, der er uden for, og dem, der er på arbejdsmarkedet.

For det andet skal der gøres noget ved arbejdsmiljøet og nedslidningen på arbejdsmarkedet. De samfundsøkonomiske omkostninger ved et dårligt arbejdsmiljø er opgjort til et beløb, der overstiger 20 mia. kr. De offentlige udgifter ligger på ca. 13 mia. kr.

Vi finder det afgørende, at der gøres en langt mere gennemgribende indsats her i folketinget. Problemerne skal frem i lyset. Dårlige arbejdsgivere skal i en arbejdsmiljø-Ribers. Vi skal skabe bedre grundlag for en indsats på området.

Men vi skal også have ændret incitamenterne hos arbejdsgiverne. Arbejdsgivere, der ikke satser på arbejdsmiljø, skal straffes økonomisk, gode arbejdsgivere skal belønnes. Det vil vi tage op i finanslovforhandlingerne også med det udgangspunkt, at der her kan sikres en væsentlig statslig besparelse.

Problemet omkring arbejdsmiljøet hænger også sammen med sundhedsdebatten, som jo her er meget koncentreret omkring sygehusene. Det er vigtigt nok, men nok så vigtigt er jo, at der sker en reel forebyggelse af sygdomme, og her er et bedre arbejdsmiljø en del af svaret.

For det tredje skal der ske en reel indsats i forhold til statsgælden. I SF har vi ingen problemer med at tilslutte os regeringens målsætning om balance i de offentlige finanser. Regeringens besparelsesforslag afskrækker os ikke på forhånd. Vi regner naturligvis med at kunne forhandle om dem og diskutere udmøntningen af dem. Vi vil finansiere vore forslag krone for krone både gennem besparelser og merindtægter. Men vi går så også ud fra, at regeringen ikke vil gentage sidste års kunststykke, hvor den fik tilfredsstillet De Konservative ved at acceptere store skattelettelser til glæde for de konservative kernevælgere, men til skade for statsgælden og den sociale balance.

Hvis det danske velfærdssamfund skal overleve, skal der prioriteres, men der skal prioriteres ud fra sociale kriterier. Vi afviser alle ideer om, at der skal skæres ned for de dårligst stillede. Vi vil konsekvent forsvare solidariteten i samfundet, men vi vil godt diskutere en beskæring af de riges velfærd.

Er det f.eks. rimeligt, at millionærerne skal have børnecheck og fuld folkepension? Jeg ved godt, at højrefløjen slår syv kors for sig ved den slags kætterske tanker, for er der noget, højrefløjen vil, så er det til enhver tid at forsvare privilegierne for sine egne kernevælgere.

Bør vi ikke også se på erhvervstilskuddene? De borgerlige har meget travlt med at moralisere over ydelserne til arbejdsløse og bistandsmodtagere, men de glemmer, at den største bistandsmodtager er landbruget. De glemmer, at store dele af erhvervslivet overlever, fordi staten yder erhvervsstøtte i en størrelsesorden på knap 10 mia. kr. De glemmer, at erhvervslivet har meget favorable kreditter i forhold til det offentlige. Hvornår skal vi se på det?

Højrefløjen er meget optaget af ventelisterne til sygehusene. På sundhedsområdet siger alle partier efterhånden, at der nu må ske noget. Ventetiderne skal ned, og kvaliteten i patientbehandlingen skal op. Det er SF enig i. Men vi advarer imod uigennemtænkte initiativer og skjulte borgerlige dagsordener. Flere penge til sundhedsvæsenet skal ikke gå til lægernes fancy forskning og avancerede apparater, men til hurtige forundersøgelser og kortere ventetider, til